



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

**Landsberg, Johannes Justus**

**Coloniae Agrippinae, 1630**

Otium inutile quantoperè fugiendum: Christi vitæ vtî monachus sese conformare, propriaq[ue] concupiscentias abnegare debeat. Epist. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

rebus, quæ licitæ sunt, & quæ sine discrimine aut fieri aut non fieri possunt: ut ipsæ quæ neque diuina, neque humana sunt lege prohibita. Alioqui dendum foret, si quispiam nos contra Deum, contra legem statutorum, aut contra iussionem Prælati ad transgrediendum inuitaret: *Oportet Deo magis obedire, quam hominibus.* Quia in huiusmodi haudquaquam cedendum aut acquiescendum est cuius importunitati, sed potius sustinendum quicquid occurrerit, ne contra conscientiam agatur, aut ne peccetur, & offendatur Deus.

Ita filii, mortificando propria desideria, siue cum alijs, siue soli fuerimus, cunctisq; in quibus Dei non respicitur honor, abiectis, si tunc quæcunq; sunt aliena, hoc est, si ea quæ conscientiam nostram non vrgent, non discutimus, sed à corde proijcimus, si nulli creaturæ per amorem inhaeremus, ad puritatem peruenire possumus cordis, quam quærendam, sectandam, tenendam, vt nobilissimum instrumentum perfectæ charitatis, omnibus modis tibi commendo ac suadeo, exemplo beatissimæ ac pudicissimæ virginis Mariæ cuius cor purissimum vt habuerit B. virgo Maria

*Ocium inutile quantum opere fugiendum: Christi vitæ uti monachus sese conformare, propriasq; concupiscentias abnegare debeat.*

### Epistola XXIX.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CARTHVS.  
suis charissimis fratribus ac filijs, Iesu vitæ imitationem exoptat.

**O**mnis arbor, quæ non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur. Matt. 3. Quum studiosos bonorum operum nos esse velit Deus, fratres charissimi, quamq; feruentes atque sollicitos, ne tempus nostrum ociosi atque inutiles transigamus, reddi nos cupiat, nemo est vestrum, qui non intelligat. Neq; enim mala tantum opera vetat, sed desidiam, ocium, acediam, fœcordiam atq; negligentiam quoque prohibet, quando dicit: *Omnis arbor quæ non facit, &c.* Quid faciam iuquis, ne ocij sterilitatis ve arguat? Christum debes sequi. *Si quis (inquit) vult post me venire, abneget semetipsum & tollat crucem suam, & sequatur me.* Non monachis hoc solis locutus est Christus, sed omnibus qui Christi nomen sibi vendicant, hoc est, qui Christiani & esse, & dici volunt. Certè negocium tibi hic propositum est negociosissimum, & opus omni studio ac labore plenum. Quod si verè amplecti volueris, non præteribit tempus quod ignavia abstulit. *Si quis (inquit) vult post me venire, quis est quæso qui non velit post Christum venire? Omnes quotquot Christiani sumus: in baptismo ad hoc instituti sumus, in hanc militiam iurauimus oēs, vt sequamur Dñm Iesum.* Quid igitur nobis est agendum? *Abnega te metipsum.* Exue veterem hominē. Delectat otiosi, ut garisue delectat, forsalsè etiã proximo detrahere. Abnega te metipsū.

V

Con-

Tob. 4.  
Matt. 7.

Concinens esto linguæ tuæ. Memor esto illius verbi: *Quod tibi oderis fieri, alteri ne feceris.* Vide quomodo alteri irascaris de te malum loquenti. Hoc modo quoq; irascere tibi, quando de altero te sentis malè loqui. Abnega te ipsum, idq; facito non propter timorem hominum, nec propter honestatem tantum, sed propter verbum Christi. Abnega te ipsum, Christus sit tibi in corde, cuius amore abstineas malè loqui. Volebas ire ad iniuriam faciendam proximo, volebas ire ad adulterium, delectabat te mentiri, fallereq; simplicem, in animoq; habuisti, quoduis peccatum aliud agere, quia delectabat: sed occurrit aduersarius in itinere tibi hoc prohibens puta verbum Christi. Consenti igitur aduersario tuo quodiu es in via, ne accuset te apud iudicem, & iudex te tradat in carcerem, &c. Abnega igitur te ipsum, & concupiscentiæ tuæ adhibe frenum. Frenum hoc Christi sit amor, qui te detineat ne facias, quod alioqui facere voluisti. fastidius cibum viliorem, concupiscis delicata, vis feruire concupiscentiæ: ac ventrem tuum tibi facere Deum: Ambis honores, sed recole Christum dicentem: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.* Animaduerte, quia pro peccatis tuis Christus fel acetumq; gustauit:

Matt. 5.

Frenum cuiusmodi concupiscentiis iniiciendū.  
Mat. 11.  
Ma. 27.

Dicis fortasè: Quid commodi Christus habet, si ego à delicatis abstinuerō, si ieiunauerō, si desideria mea & concupiscentias, quæ oblectant, mihi interdixerō? Iam mihi salus parata est: iam pro delictis meis satisfactum est à Christo: vltra quid ego me torqueam? Non propterea te abnegabis, non propterea desideria praua vanè in te mortificabis, quod inde commodi quod offeras Deo. (Nec enim tuis studiis efficias aut operibus, ut ditior honoratiorve atq; semper & fuit & est, fiat Deus, nec tuis operibus, absq; Deo, vel peccata redimes, vel comparabis salutem) omnino satisfactione Christi egēs, sine qua nulla tibi est salus. At vide ne hanc à te facias alienā. Christus pro te esurit & sitit, Christus non solum Patri, sed tortoribus quoq; obediuit, Christus semetipsum in omnibus abnegauit, Christus pro te amarissima quæq; passus est. Nunquid idè hæc omnia egit, ut quæcunq; tu agas, iam sis saluus atq; securus? An nescis quid tibi præceperit? quid interdixerit? Non potest tibi esse salus, quantalibet pro te Christus sustinuerit, si eiusdem contrarièris præceptis, nec humili penitentia id reuocaueris. Verbum Dei, vniuersamq; sacram scripturam perlege, & vide quid tibi mandatum, quid prohibitum sit: ijs obtempera & fiet ut Christi sit tibi salutifera satisfactio. *Tolle crucem tuam*, aduersa videlicet quæcunq; patienter amplectere pro Iesu amore. Quæ aduersa sunt, quæcunq; molesta sunt, quæcunq; inuoluntaria tibi alioqui sunt, propter Christum fiant chara & voluntaria, ut inde illi placeas: non quia pateris, sed quia eius amore pateris. *Tolle crucem tuam*, inquit Christus, id est, quæcunq; angunt, voluntarie sustine, ac si ego tibi imponens eadem dicerem. Hæc sustine propter me. Noli vindictam cogitare. Noli pro malo malum reddere, sed dilige potius inimicos tuos, benefac ijs qui oderunt te & ora pro persequentibus & calumniantibus te. Sequere me, quomodo ego ambulauit (si vis Christi esse) oportet & te ambulare. Vitam meam intueri, qui tibi viuendi exemplar factus sum. *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.* Opera nouisti misericordiæ & alia quæ tibi præcepi: hæc non sciendo, legendo ve, sed operando implentur. Requinque contentiones de operum meritis, & an opera sint bona necessaria ad salutem. Quomodo præcepta mea implebis, absque operibus? Sed non eo studio

Satisfactio Christi quæ fiat homini salutifera.  
Mat. 16.

Rom. 12.  
Luc. 6.

1. Ioan. 2.

Mat. 11.  
Mat. 8.

do operari debes, quasi cœlum à me velis mercari. Nec trutinari, quid merueris debes, nec grandia æstimare quæ facis. Nihil felicitate dignum absque me agere potes, quihuiusmodi opera omnia tibi tecumq; operor. Ego meritum officio ac tibi dono. Tu ergo pro solo amore & ad obtemperandum meo beneplacito, atque vt placeas mihi, opera bona fac. Arbitrare te profus nihil egisse (quia reuera tua sunt opera nulla) & ex misericordia sola mea salutem tibi emendica, non tamen vt segnior propterea in bene agendo aut tepidior sis, sed vt tibi quæcumq; poteris effeceris, dicas: Seruus inutilis sum. Et non in aliquo opere, sed in sola mea bonitate nitaris atq; confidas. Hæc imprime tibi, & fiet vt arbor sis, non sterilis, & absque fructu. Quod nobis omnibus Deus concedat qui est super omnia benedictus in secula, Amen.

Opera bona  
quo animo  
perficienda.  
Esaï 26.

Luc. 17.

*Vti is qui in monastica religione per solenne votum sese constrinxit, vitam suam auspiciari, iuxtaq; sua vocationis normam viuere debeat, quæq; ea sint quæ eum ab eiusmodi viuendi genere auocare possint: quomodo uem illi eadem vitanda sint.*

*Epistola XXX.*

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.  
confratri suo charissimo Iohanni Iuliacensi nouiter professo salutem,  
& iugem suæ professionis memoriam.

**E**X singulari charissime frater, quem ad vos habeo, charitatis affectu, & quia magister vester idem ipse & meus ad hoc me monuit, de creui dilectioni vestræ scribere per pauca, non quasi aliquid vos docens, sed vt id, quod mihi, quotidie exhortans memetipsum, propono, etiam vestræ charitati non abnuam communicare. Arbitror enim, si quispiam hæc obseruando receperit, nec fructu careat, nec laboris pœniteat.

Ex hac epistola liquet qualis auctor hic fuit etiã in iuuenilibus annis.

Memor esto ô frater (me ipsum alloquor vobiscum) professionis tuæ, vocationis tuæ, & primæ intentionis, quare huc venisti: non ad delicias, non ad otium, non ad fabulationes, non ad somnolentiam & voluptatem carnis, non ad sectandam propriam voluntatem, sed ad faciendam pœnitentiam pro peccatis præteritis diluendis, & futuris cauendis. Hæc autem pœnitentia non in hoc consistit, vt omnia habeas ad nutum, vt nihil sit molestum, nihil graue, nihil durum, nihil asperum: quia sic, non esset pœnitentia, id est, satisfactio pro peccatis præteritis. In omni ergo aduersitate vel molestia, dic tibi ipsi. Ecce frater, hoc est, propter quod venisti, hoc est, quod elegisti. Si voluisses habere voluntatem tuam, non huc venisses. Fac ergo, quod te facturum promisti.

Vt suæ intentionis, cur in cœnobium venisset, memor esse debeat Monachus.

Aliud est tamen perfectius, propter quod venisti, & magis præcipuum, vt non solum ad faciendam pœnitentiam, sed ad cognoscendam & faciendam Dei beneplacitam voluntatem venisses te memineris.

Voluntas Dei beneplacita quæ sit.

Est autem voluntas Dei, vt ultra communia præcepta cunctis ad salutem necessaria, obserues, etiam illa siue præcepta, siue monita, siue consilia, quæ Patres tui Spiritu sancto illustrati statuerunt, & ad quorum obseruantiam te sponte mancipasti.

V 2

Non